

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 14. septembra 2017*

„Javni uslužbenci – Zaposleni pri EIB – Plačilo – Letna prilagoditev lestvice osnovnih plač –
Metoda izračuna – Gospodarska in finančna kriza“

V združenih zadevah T-504/16 in T-505/16,

Jean-Pierre Bodson, zaposlen pri Evropski investicijski banki, stanujoč v Luxembourg (Luksemburg),
in drugi zaposleni pri Evropski investicijski banki,¹ ki jih zastopa L. Levi, odvetnik,

tožeče stranke v zadevi T-504/16,

Esther Badiola, zaposlena pri Evropski investicijski banki, stanujoča v Luxembourg, in drugi
zaposleni pri Evropski investicijski banki, ki jih zastopa L. Levi, odvetnik,

tožeče stranke v zadevi T-505/16,

proti

Evropski investicijski banki (EIB), ki sta jo sprva zastopala T. Gilliams in G. Nuvoli, nato pa G. Faedo
in T. Gilliams, zastopnika, skupaj z A. Dal Ferrom, odvetnikom,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 270 PDEU, prvič, naj se za nične razglasijo odločbe, ki jih vsebujejo
obračunski listi plač za februar 2013 in naslednje mesece in s katerimi sta bila za tožeče stranke
uporabljeni sklep sveta direktorjev EIB z dne 18. decembra 2012 in sklep upravnega odbora EIB z dne
29. januarja 2013, ter članek, objavljen na intranetu 5. februarja 2013, in obvestilo zaposlenim z dne
15. februarja 2013 o sprejetju teh dveh sklepov ter, drugič, naj se EIB naloži, da mora tožečim
strankam plačati znesek, ki se ujema z razliko med zneskom osebnih prejemkov, izplačanih na podlagi
zgoraj navedenih sklepov, in zneskom osebnih prejemkov, dolgovanih na podlagi ureditve, ki izhaja iz
sklepa sveta direktorjev EIB z dne 22. septembra 2009, ter odškodnino za škodo, ki naj bi jo tožeče
stranke utrpeli zaradi izgube kupne moči in negotovosti, povezane s spremembami njihovih osebnih
prejemkov,

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi S. Gervasoni, predsednik, R. da Silva Passos, sodnik, in K. Kowalik-Bańczyk (poročevalka),
sodnica,

sodna tajnica: G. Predonzani, administratorka,

* Jezik postopka: francoščina.

¹ Seznam preostalih tožečih strank je priložen zgolj različici, vročeni strankam.

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 4. maja 2017

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeče stranke, Jean-Pierre Bodson in druge fizične osebe, katerih imena so navedena v prilogi v zadevi T-504/16, na eni strani ter Esther Badiola in druge fizične osebe, katerih imena so navedena v prilogi v zadevi T-505/16, na drugi strani so uslužbenci Evropske investicijske banke (EIB).
- 2 Z ureditvijo prejemkov uslužbencev EIB je določeno, da ti prejmejo osnovno plačo, nagrade ter različna nadomestila in dodatke ter da se lestvica osnovnih plač redno posodablja.

Sprejetje metode letne prilagoditve lestvice osnovnih plač

- 3 Oddelek za človeške vire EIB je 29. junija 2009 upravnemu odboru EIB (v nadaljevanju: upravni odbor) predložil predlog, katerega namen je bil zlasti od leta 2010 uvesti novo metodo letne prilagoditve lestvice osnovnih plač, ki je temeljila na inflaciji. V skladu s tem predlogom se je morala prilagoditev lestvice osnovnih plač za dano leto ujemati s povprečno stopnjo inflacije, predvideno v Luksemburgu za zadevno leto, in stopnjama inflacije, ugotovljenima v dveh predhodnih letih.
- 4 Upravni odbor je 30. junija 2009 ta predlog odobril ter ga posredoval svetu direktorjev EIB (v nadaljevanju: svet direktorjev) in pododboru sveta direktorjev, zadolženemu za osebne prejemke (v nadaljevanju: pododbor za osebne prejemke).
- 5 Po več sestankih, od katerih je zadnji potekal 21. septembra 2009, je pododbor za osebne prejemke sprejel priporočilo, s katerim je podprl sprejetje take metode. To priporočilo se glasi:

„[Pododbor za osebne prejemke] podpira uvedbo novega pristopa v zvezi s stopnjo letne prilagoditve [lestvice osnovnih plač] na podlagi inflacije v Luksemburgu v treh zaporednih tekočih letih. Ta pristop bi bilo treba ohraniti sedem let. Nato bo odločeno, ali ga je treba ohraniti ali spremeniti. Poleg tega bo preučeno, ali mehanizem, ki temelji na treh zaporednih tekočih letih, sledi dejanski inflaciji. Če ne bo tako, bo stopnja prilagoditve [lestvice osnovnih plač] ponovno prilagojena stopnji inflacije, in sicer navzgor ali navzdol. Prva študija in prilagoditev, ki ji bo sledila, bosta opravljeni leta 2012 za prilagoditev [lestvice osnovnih plač] za leto 2013. Od tedaj se bo prilagoditev opravila vsako leto.“

- 6 Svet direktorjev je 22. septembra 2009 sprejel sklep (v nadaljevanju: sklep z dne 22. septembra 2009) o odobritvi priporočila pododbora za osebne prejemke. EIB je tako s tem sklepom za sedem let sprejela metodo letne prilagoditve lestvice osnovnih plač za svoje zaposlene, ki temelji na inflaciji (v nadaljevanju: metoda iz leta 2009).
- 7 Predsednik EIB je z obvestilom zaposlenim z dne 25. septembra 2009 te obvestil o sprejetju sklepa z dne 22. septembra 2009. V tem obvestilu je pojasnjeno, da je namen tega sklepa sprejetje „preprostejše in preglednejše metode [v zvezi s prilagoditvijo lestvice osnovnih plač]“ ob upoštevanju dveh konjunkturalnih elementov, povezanih, prvič, s „prizadevanji, ki se zahtevajo od [EIB] in njenih zaposlenih kot odgovor na gospodarsko krizo s precejšnjim povečanjem [njenega] obsega dejavnosti“ in, drugič, s „pozornostjo, ki jo vlade in javna mnenja namenjajo osebnim prejemkom in nagradam zaposlenih v bankah“.

Letna prilagoditev lestvice osnovnih plač za leto 2012

- 8 Svet direktorjev je 13. decembra 2011 za leto 2012 odobril proračun izdatkov za zaposlene, ki je omogočal zvišanje lestvice osnovnih plač za 2,8 % v skladu z metodo iz leta 2009 za večino zaposlenih, tj. za uslužbenke iz funkcionalnih skupin od C do K, za preostale uslužbenke, tj. vodstvene kadre, pa le za 1,8 %.

Letna prilagoditev lestvice osnovnih plač za leto 2013

- 9 Upravni odbor je jeseni leta 2012 odboru za osebne prejemke zaposlenih pri EIB (v nadaljevanju: odbor za osebne prejemke), ki je leta 2010 nadomestil pododbor za osebne prejemke, predložil predlog, naj se leta 2013 proračun izdatkov za zaposlene za že zaposleno osebje poveča za 5,1 %. Namen tega povečanja je bil financirati, prvič, 1,5-odstotno povečanje izdatkov, povezanih z uvrstitvami v višje plačne razrede zaradi uspešnosti, napredovanji in premestitvami, ter drugič, 3,6-odstotno zvišanje lestvice osnovnih plač na podlagi metode iz leta 2009, pri čemer se je leta 2013 upoštevala 0,9-odstotna prilagoditev navzgor zaradi upoštevanja dejansko ugotovljene inflacije v predhodnih letih.
- 10 V mnenju, sprejetem po sestankih 22. oktobra, 19. novembra in 17. decembra 2012 (v nadaljevanju: mnenje iz decembra 2012), je odbor za osebne prejemke menil, da glede na gospodarske, družbene in dejanske politične razmere v državah članicah ne more odobriti 5,1-odstotnega povečanja proračuna izdatkov za zaposlene za že zaposleno osebje, kot je to predlagal upravni odbor. Zato je odbor za osebne prejemke, prvič, svetu direktorjev predlagal, naj to povečanje omeji na 2,3 %, ter drugič, upravni odbor pozval, naj odloči o porazdelitvi tega povečanja in o ravni internih sredstev, ki jih je treba po potrebi uporabiti za dopolnitev navedenega proračuna. Hkrati je v istem mnenju še predlagal, naj se metoda iz leta 2009 spremeni tako, da se vanjo vključijo določbe, ki bodo omogočale večjo prožnost v obdobju gospodarske krize.
- 11 Svet direktorjev je 18. decembra 2012 odobril poslovni načrt EIB za leta od 2013 do 2015, v katerem je bilo za leto 2013 predvideno 2,3-odstotno povečanje proračuna izdatkov za zaposlene za že zaposleno osebje (v nadaljevanju: sklep z dne 18. decembra 2012).
- 12 V internem sporočilu v zvezi s poslovnim načrtom EIB za leta od 2013 do 2015 je pojasnjeno:
- „Ob upoštevanju trenutnega gospodarskega in političnega ozračja ter varčevalnih ukrepov, sprejetih v številnih državah članicah, morajo naši delničarji [...] pokazati enako obravnavanje nacionalnih in evropskih zadev. Torej se v proračunu EIB upoštevajo zmanjšanja nacionalnih proračunov, tako da se proračun izdatkov [za zaposlene za že zaposleno osebje] v letu 2013 poveča za 2,3 % [...]“
- 13 Vendar pa svet direktorjev na sestanku 18. decembra 2012 ni nasprotoval temu, da se proračun izdatkov za zaposlene za že zaposleno osebje poveča za dodaten 1 % z uporabo internih sredstev, pridobljenih z „učinkom mlinskega kolesa“, ki so ga stranke opredelile kot sredstva, privarčevana ob upokojitvi nekaterih uslužbencev, po kateri so bili ti ali nadomeščeni z novimi mlajšimi uslužbenci z nižjimi osebnimi prejemki ali niso bili nadomeščeni, kar je omogočilo skupno povečanje različnih oblik rasti plač za 3,3 %.
- 14 Generalni direktorat za zaposlene pri EIB je 23. januarja 2013 na upravni odbor naslovil obvestilo, v katerem ga je pozval, naj odobri ukrepe za izvršitev sklepa z dne 18. decembra 2012. V tem obvestilu je bilo zlasti navedeno, da 3,3-odstotno povečanje proračuna izdatkov za zaposlene za že zaposleno osebje ne bo omogočilo 3,6-odstotnega zvišanja lestvice osnovnih plač v skladu z metodo iz leta 2009. Ker je bilo treba s povečanjem proračuna izdatkov za zaposlene za že zaposleno osebje financirati tudi uvrstitve v višje plačne razrede zaradi uspešnosti, napredovanja in premestitve v višini

1,5 %, je generalni direktorat za zaposlene predlagal zvišanje lestvice osnovnih plač za zgolj 1,8 %, kar pomeni, da se je ta zvišala po za polovico nižji stopnji v primerjavi s stopnjo, predvideno po metodi iz leta 2009.

- 15 Upravni odbor je 29. januarja 2013 odobril ukrepe za izvedbo sklepa z dne 18. decembra 2012, ki jih je predlagal generalni direktorat za zaposlene (v nadaljevanju: sklep z dne 29. januarja 2013).
- 16 S člankom, ki je bil 5. februarja 2013 objavljen na intranetu EIB (v nadaljevanju: članek z dne 5. februarja 2013), so bili zaposleni obveščeni o tem, da je upravni odbor 29. januarja 2013 odobril proračun izdatkov za zaposlene in zlasti določitev 1,8-odstotnega zvišanja lestvice osnovnih plač za leto 2013.
- 17 Generalni direktorat za zaposlene pri EIB je 15. februarja 2013 zaposlenim predložil še obvestilo o letni prilagoditvi lestvice osnovnih plač za leto 2013 (v nadaljevanju: obvestilo z dne 15. februarja 2013).
- 18 Letna prilagoditev lestvice osnovnih plač za leto 2013, določena na podlagi sklepov z dne 18. decembra 2012 in 29. januarja 2013, je bila prvič uporabljena v obračunskih listih plač tožečih strank za februar 2013.

Postopek in predlogi strank

- 19 Tožeče stranke in dva druga uslužbenca EIB so v sodnem tajništvu Sodišča za uslužbence Evropske unije 8. maja 2013 vložili ti tožbi, ki sta bili evidentirani pod opravnima števkama F-41/13 in F-43/13.
- 20 Zastopnik tožečih strank v zadevi F-41/13 je z dopisom, ki je bil 13. novembra 2013 vložen v sodnem tajništvu Sodišča za uslužbence, to sodišče obvestil, da uslužbenca, omenjena v točki 19 zgoraj, odstopata od tožbe.
- 21 S sklepom predsednika tretjega senata Sodišča za uslužbence z dne 9. decembra 2013 sta bili imeni oseb, omenjenih v točkah 19 in 20 zgoraj, izbrisani s seznama tožečih strank.
- 22 Sodišče za uslužbence je z ukrepom procesnega vodstva, sprejetim na podlagi člena 55(2)(b) svojega poslovnika, 13. februarja 2014 stranke v zadevah F-41/13 in F-43/13 pozvalo, naj predložijo stališča glede morebitnih posledic, ki bi jih bilo treba izpeljati iz sodb z dne 12. februarja 2014, Bodson in drugi/EIB (F-83/12, EU:F:2014:15), in z dne 12. februarja 2014, Bodson in drugi/EIB (F-73/12, EU:F:2014:16). Stranke so se na to zahtevo odzvale v predpisanem roku.
- 23 Predsednik tretjega senata Sodišča za uslužbence je s sklepoma z dne 16. junija 2014 prekinil postopek v zadevah F-41/13 in F-43/13 do izreka sodb, s katerima se bosta končala postopka v zadevah T-240/14 P in T-241/14 P, Bodson in drugi/EIB, v zvezi s pritožbama zoper sodbi z dne 12. februarja 2014, Bodson in drugi/EIB (F-83/12, EU:F:2014:15), in z dne 12. februarja 2014, Bodson in drugi/EIB (F-73/12, EU:F:2014:16), z obrazložitvijo, da so se tožeče stranke v obravnavanih dveh zadevah podobno kot pritožnice v zadevah T-240/14 P in T-241/14 P sklicevale na tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo bistvenih pogojev iz svojih pogodb o zaposlitvi.
- 24 Sodišče za uslužbence je po izreku sodb z dne 26. februarja 2016, Bodson in drugi/EIB (T-241/14 P, EU:T:2016:103), in z dne 26. februarja 2016, Bodson in drugi/EIB (T-240/14 P, EU:T:2016:104), nadaljevalo postopka in z ukrepi procesnega vodstva, sprejetimi na podlagi člena 55(2)(b) svojega poslovnika, 3. marca 2016 stranke pozvalo, naj predložijo stališča glede morebitnih posledic, ki bi jih bilo treba izpeljati iz navedenih sodb. Stranke so se na to zahtevo odzvale v predpisanem roku.

- 25 V skladu s členom 3 Uredbe (EU, Euratom) 2016/1192 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2016 o prenosu pristojnosti za odločanje o sporih med Evropsko unijo in njenimi uslužbenci na prvi stopnji na Splošno sodišče (UL 2016, L 200, str. 137) sta bili zadevi F-41/13 in F-43/13 preneseni na Splošno sodišče v stanju, v kakršnem sta bili 31. avgusta 2016. Evidentirani sta bili pod opravičnima številkama T-504/16 in T-505/16.
- 26 Splošno sodišče je z ukrepi procesnega vodstva, sprejetimi na podlagi člena 89(3)(d) Poslovnika Splošnega sodišča, 3. februarja 2017 EIB pozvalo, naj predloži več dokumentov, ki niso bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije* in ki tvorijo pravni okvir obravnavanih zadev, še zlasti prilogo 3 k zapisniku PV/09/09 sestanka sveta direktorjev z dne 22. septembra 2009, ki udejanja sklep z dne 22. septembra 2009. EIB je to zahtevo izpolnila v predpisanem roku.
- 27 Predsednik devetega senata Splošnega sodišča je po opredelitvi strank zadevi T-504/16 in T-505/16 z odločitvijo z dne 7. marca 2017 v skladu s členom 68 Poslovnika združil za ustni del postopka in za izdajo skupne končne sodbe.
- 28 Tožeče stranke vsaka zase Splošnemu sodišču predlagajo, naj:
- za nične razglasi:
 - odločbe, ki jih vsebujejo njihovi obračunski listi plač za februar 2013, s katerimi sta bila uporabljena sklepa z dne 18. decembra 2012 in 29. januarja 2013;
 - vse odločbe, ki jih vsebujejo poznejši obračunski listi plač, s katerimi sta bila uporabljena ista sklepa,
 - ter po potrebi članek z dne 5. februarja 2013 in obvestilo z dne 15. februarja 2013;
 - EIB naloži plačilo:
 - iz naslova odškodnine za premoženjsko škodo odškodnine, začasno ocenjene na 30.000 EUR na tožečo stranko, na podlagi, prvič, razlike, nastale med izvajanjem zgoraj navedenih sklepov in ureditvijo, ki temelji na metodi iz leta 2009, od 1. januarja 2013, pri čemer se ta znesek poveča za zamudne obresti po stopnji Evropske centralne banke (ECB) za operacije glavnega refinanciranja, povečani za tri odstotne točke, in drugič, odškodnine za škodo, ki so jo utrpeli zaradi izgube kupne moči;
 - iz naslova odškodnine za nepremoženjsko škodo 1 000 EUR na tožečo stranko;
 - po potrebi, in če EIB teh dokumentov ne bi predložila na svojo pobudo, tej v okviru ukrepov procesnega vodstva naloži, naj predloži te dokumente:
 - zapisnik sestanka sveta direktorjev z dne 18. decembra 2012;
 - zapisnik sestanka upravnega odbora z dne 29. januarja 2013;
 - obvestili njenega oddelka za človeške vire (zaposlene) RH/P&O/2009-0083 z dne 26. junija 2009 in personnel/ASP/2013-5 z dne 23. januarja 2013;
 - prilogo 3 k zapisniku PV/09/09 sestanka sveta direktorjev z dne 22. septembra 2009;
 - njen poslovni načrt za leta od 2013 do 2015;
 - EIB naloži plačilo stroškov.

- 29 EIB Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne;
 - tožečim strankam naloži plačilo stroškov.

Pravo

Ukrepi procesnega vodstva, ki jih predlagajo tožeče stranke

- 30 Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj sprejme ukrepe procesnega vodstva, s katerimi naj EIB naloži predložitev nekaterih dokumentov, če jih ta ne bi predložila na svojo pobudo.
- 31 Vendar je treba ugotoviti, prvič, da so se tožeče stranke seznanile s tem, da je EIB v prilogi k odgovoru na tožbo predložila zahtevane dokumente, in ob tem ugotovile, da sklep z dne 22. septembra 2009 ni bil predložen.
- 32 Drugič, Splošno sodišče je z ukrepi procesnega vodstva, navedenimi v točki 26 zgoraj, EIB pozvalo, naj predloži sklep z dne 22. septembra 2009. EIB je to zahtevo izpolnila v predpisanem roku.
- 33 Torej ni treba več odločati o predlogu za izvedbo ukrepov procesnega vodstva, ki so jih zahtevale tožeče stranke.

Predlogi za razglasitev ničnosti

- 34 Splošno sodišče meni, da je treba ločeno preučiti predloge za razglasitev ničnosti glede na to, ali so usmerjeni, prvič, zoper članek z dne 5. februarja 2013 in obvestilo z dne 15. februarja 2013 ali, drugič, zoper odločbe, ki jih vsebujejo obračunski listi plač tožečih strank za februar 2013 in naslednje mesece.

Predlogi, usmerjeni zoper članek z dne 5. februarja 2013 in obvestilo z dne 15. februarja 2013

- 35 Uvodoma je treba na prvem mestu opozoriti, da se za povsem notranje spore med EIB in njenimi uslužbenci uporablja posebna ureditev. Nad temi spori, ki so po naravi podobni sporom med institucijami Evropske unije in njenimi uradniki ali uslužbenci, se izvaja sodni nadzor na podlagi člena 270 PDEU in člena 50a Statuta Sodišča Evropske unije (glej v tem smislu sodbi z dne 15. junija 1976, Mills/EIB, 110/75, EU:C:1976:88, točke od 5 do 18, in z dne 23. februarja 2001, De Nicola/EIB, T-7/98, T-208/98 in T-109/99, EU:T:2001:69, točke 93, 94 in 100).
- 36 Poleg tega je svet direktorjev 20. aprila 1960 sprejel Kadrovske predpise za uslužbence EIB, ki so bili, kar zadeva obravnavani spor, zadnjič spremenjeni 1. januarja 2009 (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi). Člen 41, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov določa, da se „[k]akršni koli individualni spori med [EIB] in njenimi zaposlenimi predložijo v obravnavo Sodišču [Evropske unije]“.
- 37 Kar zadeva spore med EIB in njenimi uslužbenci, se lahko torej Splošnemu sodišču predložijo v obravnavo le individualni spori. Čeprav se torej uslužbenci EIB v okviru individualnega spora pod nekaterimi pogoji lahko sklicujejo na nezakonitost splošnih ukrepov, po drugi strani ni dopustno, da bi neposredno predlagali, naj se taki ukrepi razglasijo za nične (glej v tem smislu sodbo z dne 28. septembra 2011, De Nicola/EIB, F-13/10, EU:F:2011:161, točka 54).

- 38 Na drugem mestu iz ustaljene sodne prakse izhaja, da akt, ki je zgolj informativen, ne more prizadeti interesov naslovnika ali spremeniti njegovega pravnega položaja glede na položaj pred prejetjem tega akta, zato ga ni mogoče izpodbijati z ničnostno tožbo (glej v tem smislu sodbo z dne 11. decembra 2012, Sina Bank/Svet, T-15/11, EU:T:2012:661, točki 30 in 31 ter navedena sodna praksa).
- 39 V obravnavani zadevi so bili v nasprotju s trditvami tožečih strank s člankom z dne 5. februarja 2013 in obvestilom z dne 15. februarja 2013 zaposleni EIB zgolj obveščeni o sprejetju sklepa z dne 29. januarja 2013, katerega namen je ustvariti pravne učnike za kategorijo oseb, tj. uslužbenca EIB na splošno in abstraktno, zato je to splošen ukrep. To pomeni, da ta članek in to obvestilo, prvič, kot taka nista individualna akta, ter drugič, sta to zgolj informativna akta in torej nista akta, ki bi posegala v položaj.
- 40 Torej predlogi za razglasitev ničnosti članka z dne 5. februarja 2013 in obvestila z dne 15. februarja 2013 iz obeh navedenih razlogov niso dopustni.

Predlogi, usmerjeni zoper odločbe, ki jih vsebujejo obračunski listi plač tožečih strank za februar 2013 in naslednje mesece

- 41 Tožeče stranke v obliki ugovora trdijo, da sta sklepa z dne 18. decembra 2012 in 29. januarja 2013, ki se izvajata z odločbami, ki jih vsebujejo njihovi obračunski listi plač za februar 2013 in naslednje mesece, nezakonita.
- 42 Tožeče stranke v podporo temu ugovoru nezakonitosti navajajo tri tožbene razloge, od katerih se prvi nanaša na kršitev sklepa z dne 22. septembra 2009, drugi na kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj, tretji pa na kršitev temeljnih pogojev iz njihovih pogodb o zaposlitvi.
- 43 S prvim tožbenim razlogom tožeče stranke trdijo, da sta sklepa z dne 18. decembra 2012 in 29. januarja 2013 nezakonita, ker sta bila, kar zadeva prilagoditev lestvice osnovnih plač za leto 2013, sprejeta v nasprotju z metodo iz leta 2009, sprejeto s sklepom z dne 22. septembra 2009.
- 44 V zvezi s tem EIB ne izpodbija dejstva, da bi se morala na podlagi metode iz leta 2009 lestvica osnovnih plač leta 2013 zvišati za 3,6 % in da je nato z 1,8-odstotnim zvišanjem te lestvice na podlagi sklepov z dne 18. decembra 2012 in 29. januarja 2013 za leto 2013 odstopila od te metode.
- 45 Vendar EIB trdi, da ji za leto 2013 ni bilo treba uporabiti metode iz leta 2009. Na prvem mestu pojasnjuje, da je bila ta metoda zgolj nezavezujoča interna smernica. Na drugem mestu naj bi svet direktorjev poleg tega navedeno metodo spremenil s sklepom z dne 18. decembra 2012. Na tretjem mestu naj bi bile razmere gospodarske krize vsekakor primer višje sile, ki naj bi utemeljeval odstopanje od te metode.
- 46 Uvodoma je treba opozoriti, da so odnosi med tožečimi strankami in EIB sicer pogodbeni, vendar se zanje kljub temu v bistvu uporablja regulativna ureditev (glej v tem smislu sodbi z dne 12. februarja 2014, Bodson in drugi/EIB, F-83/12, EU:F:2014:15, točka 107, ter z dne 12. februarja 2014, Bodson in drugi/EIB, F-73/12, EU:F:2014:16, točka 55). Člen 29 Poslovnika EIB, ki je aprila 2012 postal člen 31 tega poslovnika, namreč določa, da predpise v zvezi z zaposlenimi pri EIB določi svet direktorjev, upravni odbor pa sprejme podrobna pravila za njihovo uporabo.
- 47 Tako člen 20, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov določa, da je „[l]estvica osnovnih plač v zvezi s funkcionalnimi skupinami, opredeljenimi v členu 14, [...] vključena v Prilogo I k [navedenim] kadrovskim predpisom“. Kar zadeva Prilogo I k navedenim predpisom, je v njej določeno, da se „[l]estvica osnovnih plač [...] redno posodablja“.

- 48 Pojasniti je treba, da EIB na podlagi teh določb razpolaga z diskrecijsko pravico za to, da enostransko določi in spremeni elemente osebnih prejemkov svojih zaposlenih (glej v tem smislu sodbi z dne 26. februarja 2016, Bodson in drugi/EIB, T-241/14 P, EU:T:2016:103, točki 51 in 57, ter z dne 26. februarja 2016, Bodson in drugi/EIB, T-240/14 P, EU:T:2016:104, točki 39 in 44) ter torej določi in posodablja lestvico osnovnih plač teh zaposlenih.
- 49 Vendar se lahko EIB v okviru te diskrecijske pravice odloči, da bo najprej vnaprej in za določeno obdobje sprejela merila za določitev lestvice osnovnih plač svojih zaposlenih, ki jo bo nato redno posodabljala, s čimer se zaveže, da bo pri letnih prilagoditvah navedene lestvice v tem obdobju ta merila upoštevala (glej v tem smislu sodbe z dne 5. junija 1973, Komisija/Svet, 81/72, EU:C:1973:60, točka 11; z dne 26. junija 1975, Komisija/Svet, 70/74, EU:C:1975:93, točki 20 in 21, ter z dne 24. novembra 2010, Komisija/Svet, C-40/10, EU:C:2010:713, točki 64 in 71).
- 50 V obravnavani zadevi ni sporno, da je svet direktorjev s sklepom z dne 22. septembra 2009 sprejel metodo letne prilagoditve lestvice osnovnih plač, ki naj bi se uporabljala sedem let.
- 51 V takih okoliščinah je treba na prvem mestu opredeliti, ali je ta metoda zavezujoča, kot trdijo tožeče stranke, ali pa je zgolj interna smernica, kot trdi EIB.
- 52 V zvezi s tem je treba najprej ugotoviti, da je sklep z dne 22. septembra 2009 na predlog upravnega odbora in po izdaji mnenja pododbora za osebne prejemke sprejel svet direktorjev, torej organ, ki je bil na podlagi takrat upoštevnega člena 29 Poslovnika EIB pristojen za sprejemanje predpisov v zvezi z zaposlenimi.
- 53 Dalje, ni sporno, da metoda iz leta 2009, opisana v točkah 3 in 5 zgoraj, natančno in izčrpno določa merila, na podlagi katerih je mogoče vsako leto izračunati prilagoditev lestvice osnovnih plač, in sicer za sedem let. Tako je svet direktorjev s sprejetjem te metode sprejel konkretne določbe za izvajanje člena 20, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov in Priloge I k njim, s čimer je želel opredeliti in torej omejiti diskrecijsko pravico EIB pri določanju letne prilagoditve lestvice osnovnih plač (glej v tem smislu sodbo z dne 24. novembra 2010, Komisija/Svet, C-40/10, EU:C:2010:713, točki 67 in 68).
- 54 Nazadnje, iz besedila sklepa z dne 22. septembra 2009 in okoliščin, v katerih je bil ta sprejet, izhaja, da je EIB – v nasprotju s tem, kar trdi – želela, da bi bil ta sklep zavezujoč, zato ga ni mogoče izenačiti z zgolj interno smernico, od katere bi lahko EIB odstopila, če bi navedla razloge za to (glej v tem smislu sodbo z dne 5. junija 1973, Komisija/Svet, 81/72, EU:C:1973:60, točka 8).
- 55 Te ugotovitve ni mogoče omajati s trditvami EIB, ki se nanašajo na, prvič, to, da je bila z metodo iz leta 2009 določena prilagoditev v letu 2013, drugič, dejstvo, da ta metoda v nasprotju s Kadrovskimi predpisi Evropske unije in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije ne vsebuje nobene ureditve odstopanja, tretjič, okoliščino, da je odbor za osebne prejemke v mnenju iz decembra 2012 predlagal sprejetje večje prožnosti v letih gospodarske krize, in četrtič, dejstvo, da je bila metoda iz leta 2009 v letu 2012 uporabljena le za nekatere skupine zaposlenih, potem ko je bila leta 2011 njena uporaba zagotovljena le s težavo.
- 56 Ugotoviti je namreč treba, prvič, da je mehanizem prilagoditve, predviden v letu 2013, ki je natančno opredeljen z metodo iz leta 2009, del podrobnih pravil za uporabo te metode. Edini namen te prilagoditve je bil popravek prilagoditve lestvice osnovnih plač za leto 2013, če uporaba metode iz leta 2009 za leta od 2010 do 2012 ne bi privedla do indeksacije te lestvice glede na dejansko ugotovljeno inflacijo v teh letih. Poleg tega je treba poudariti – kot je bilo navedeno v točki 9 zgoraj – da se z zvišanjem lestvice osnovnih plač za 3,6 %, ki izhaja iz uporabe metode iz leta 2009 v letu 2013, upošteva zlasti prilagoditev, predvidena v letu 2013. Torej ta prilagoditev ni izjema, na podlagi katere bi EIB lahko odstopila od te metode, niti ni element, s katerim bi bilo mogoče dokazati nezavezujočo naravo metode iz leta 2009, ampak je, nasprotno, dodaten element, ki krepi njeno zavezujočo naravo.

- 57 Drugič, drži sicer, da sklep z dne 22. septembra 2009 – v nasprotju s Prilogo XI h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropske unije, ki so bili sprva vzpostavljeni z Uredbo Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 z dne 29. februarja 1968 o določitvi kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti ter o uvedbi posebnih ukrepov, ki se začasno uporabljajo za uradnike Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 2, str. 5) – ne vsebuje nobene določbe, ki bi omogočala odstopanje od metode iz leta 2009 v primeru ugotovitve poslabšanja gospodarskega in družbenega položaja v Uniji. Vendar obstoj ali neobstoj ureditve odstopanja sam po sebi ni v ničemer upošteven pri opredelitvi, ali je metoda iz leta 2009 zavezujoča ali nezavezujoča.
- 58 Tretjič, odbor za osebne prejemke je v mnenju iz decembra 2012 izrecno predlagal, naj se metoda iz leta 2009 spremeni tako, da se vanjo vključijo določbe, ki bi omogočale večjo prožnost v primeru gospodarske krize, kar prav tako nakazuje na to, da je bilo treba, ker take spremembe ni bilo, za leto 2013 uporabiti metodo iz leta 2009.
- 59 Četrtrič, okoliščina, da je bila metoda iz leta 2009 v letu 2012 uporabljena le delno, saj je bila lestvica plač za del zaposlenih, tj. za vodstvene kadre, takrat na letni ravni prilagojena po nižji stopnji, kot je bila predvidena s to metodo, ne vpliva na ugotovitev, da je ta metoda, ki je bila poleg tega v letih 2010 in 2011 pravilno uporabljena za vse zaposlene, zavezujoča.
- 60 Iz tega sledi, da se je EIB s sprejetjem sklepa z dne 22. septembra 2009 s samostojno odločitvijo zavezala, da bo v času veljavnosti tega sklepa, tj. sedem let, pri izvrševanju diskrecijske pravice, ki jo ima na podlagi Kadrovskih predpisov, upoštevala metodo iz leta 2009. Torej se EIB v okviru letne prilagoditve lestvice osnovnih plač svojih zaposlenih ne more sklicevati na diskrecijsko pravico, ki bi presegala merila, določena s to metodo (glej v tem smislu sodbo z dne 24. novembra 2010, Komisija/Svet, C-40/10, EU:C:2010:713, točka 71).
- 61 Poleg tega je treba ugotoviti, da je mogoče na podlagi meril, določenih z metodo iz leta 2009, natančno določiti znesek zvišanja lestvice osnovnih plač, ki ga je treba sprejeti vsako leto, zato ta metoda EIB ne pušča nobene diskrecijske pravice pri sprejemanju vsakoletnih sklepov o prilagoditvi te lestvice. Tak je bil tudi namen sveta direktorjev, ko jo je sprejel. Iz obvestila predsednika EIB z dne 25. septembra 2009, navedenega v točki 7 zgoraj, namreč izhaja, da je želel svet direktorjev zagotoviti, da bodo redne posodobitve lestvice osnovnih plač temeljile na uporabi „preprostejše in preglednejše“ metode.
- 62 Glede na navedeno je treba trditev EIB v zvezi z nezavezujočo naravo metode iz leta 2009 ali njeno domnevno prožnostjo zavrniti.
- 63 Na drugem mestu je treba preveriti, ali se je metoda iz leta 2009 leta 2013 še uporabljala, kot trdijo tožeče stranke, ali je bila v tem obdobju spremenjena s sklepom z dne 18. decembra 2012, kot trdi EIB.
- 64 Prvič, v zvezi s tem je treba ugotoviti, da sklep z dne 18. decembra 2012 ne vsebuje nobene določbe, s katero bi bil sklep z dne 22. septembra 2009 razveljavljen, začasno opuščen ali spremenjen, ampak sploh ne vsebuje nobenega napotila na ta sklep.
- 65 Drugič, ugotoviti je treba, da se ta sklepa – čeprav ju je sprejel isti organ po enakem postopku – po naravi razlikujeta in imata različne cilje. Sklep z dne 22. septembra 2009, ki je bil sicer sprejet v okviru priprave proračuna za leto 2010, je namreč regulativne narave in se uporablja za več let, saj določa metodo, po kateri se za več let določi letna prilagoditev enega od elementov osebnih prejemkov zaposlenih, tj. lestvica osnovnih plač. Nasprotno pa je sklep z dne 18. decembra 2012 po naravi predvsem proračunski akt, s katerim je bil sprejet poslovni načrt EIB za leta od 2013 do 2015, tako da je bila v tem okviru določena stopnja povečanja proračuna izdatkov za zaposlene za že zaposleno osebje za določeno leto, v obravnavani zadevi za leto 2013, pri čemer se za ta sklep ne trdi, da vsebuje regulativne določbe v zvezi z osebnimi prejemki zaposlenih pri EIB.

- 66 V takih okoliščinah sklepa z dne 18. decembra 2012 ni mogoče obravnavati, kot da je bila z njim spremenjena metoda iz leta 2009. K temu je treba še dodati, da enako – ter iz istih razlogov in še toliko bolj – velja za sklep z dne 29. januarja 2013, saj je zadnjenavedenega sprejel upravni odbor, ne pa svet direktorjev.
- 67 Na tretjem mestu je treba preučiti trditev EIB v zvezi s tem, da so bile gospodarske razmere jeseni leta 2012 primer višje sile, s katero je mogoče utemeljiti neuporabo metode iz leta 2009 v letu 2013.
- 68 V zvezi s tem je treba opozoriti, da v skladu s sodno prakso pojem višje sile sicer ne predpostavlja absolutne nezmožnosti, vendar kljub temu zahteva, da gre neizvršitev zadevnega dejanja pripisati okoliščinam, ki so tistemu, ki se nanje sklicuje, tuje, neobičajne in nepredvidljive ter posledicam katerih se kljub veliki skrbnosti ni bilo mogoče izogniti (sodbe z dne 8. marca 1988, McNicholl, 296/86, EU:C:1988:125, točka 11; z dne 4. marca 2010, Komisija/Italija, C-297/08, EU:C:2010:115, točka 85, in z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 76).
- 69 V obravnavani zadevi iz obrazložitve, na katero je bilo opozorjeno v točki 10 zgoraj, iz mnenja iz decembra 2012 in iz besedila internega obvestila, navedenega v točki 12 zgoraj, izhaja, da je EIB v sklepih z dne 18. decembra 2012 in 29. januarja 2013 odstopila od metode iz leta 2009, da bi tako upoštevala obstoječe gospodarske, družbene in politične razmere v državah članicah ter da bi ustvarila vtis enakega obravnavanja nacionalnih in evropskih zadev.
- 70 Vendar je treba ugotoviti, prvič, da EIB sicer ugotavlja položaj gospodarske krize, ne navaja pa nobenega obrazloženega ali številčnega elementa v zvezi z resnostjo te krize in njenim vplivom na finančni položaj te banke. Zlasti EIB ni dokazala – niti ni tega trdila – da bi bilo zanjo nemogoče ali vsaj izjemno težko financirati izdatke, izračunane na podlagi metode iz leta 2009, kot je to sprva predlagal generalni direktorat za zaposlene, nato pa še upravni odbor.
- 71 Drugič, iz besedila – povzetega v točki 7 zgoraj – obvestila, ki ga je predsednik EIB 25. septembra 2009 naslovil na zaposlene, izhaja, da so bile pri sprejetju metode iz leta 2009 upoštevane razmere gospodarske krize. V takih okoliščinah, in ker EIB ne ugotavlja nobenega poslabšanja gospodarskega položaja med septembrom 2009 in jesenjo 2012, ta ni nič bolj dokazala, da so bile gospodarske razmere ob sprejetju sklepov z dne 18. decembra 2012 in 29. januarja 2013 v času, ko je bil sprejet sklep z dne 22. septembra 2009, nepredvidljive.
- 72 Torej EIB ni dokazala, da so bile gospodarske in družbene razmere ali politične zahteve, na katere se sklicuje, neobičajna in nepredvidljiva okoliščina, katere posledicam se kljub skrbnosti ni mogla izogniti, in da zato pomenijo višjo silo.
- 73 Glede na navedeno in ob upoštevanju okoliščine, na katero je bilo opozorjeno v točkah 57 in 61 zgoraj – tj. da metoda iz leta 2009 ne vsebuje nobene ureditve odstopanja in EIB ne pušča nobene diskrecijske pravice – s položajem gospodarske krize, na katerega se sklicuje EIB, ni bilo mogoče utemeljiti tega, da je ta leta 2013 lestvico osnovnih plač svojih zaposlenih prilagodila po nižji stopnji, kot je bila izračunana po metodi iz leta 2009.
- 74 Iz zgoraj navedenega tako izhaja – ne da bi bilo treba preučiti drugi in tretji tožbeni razlog, ki ju navajajo tožeče stranke – da je bil s sklepoma z dne 18. decembra 2012 in 29. januarja 2013 kršen sklep z dne 22. septembra 2009 ter da sta zato nezakonita.
- 75 Torej so odločbe, ki jih vsebujejo obračunski listi plač tožečih strank za februar 2013 in naslednje mesece, ki so bile sprejete na podlagi sklepov z dne 18. decembra 2012 in z dne 29. januarja 2013 ter v skladu s katerimi se je lestvica osnovnih plač tožečih strank zvišala zgolj za 1,8 %, nezakonite in jih je treba zato razglasiti za nične.

Odškodninski zahtevek

- 76 Na prvem mestu je treba v zvezi s finančno škodo, ki jo zatrjujejo tožeče stranke, opozoriti, da bo morala EIB v skladu s členom 266 PDEU sprejeti ukrepe za izvršitev te sodbe, zlasti pa ob upoštevanju načela zakonitosti sprejeti vse akte, s katerimi je mogoče pravično nadomestiti škodo, ki je za tožeče stranke nastala z akti, ki so bili razglašeni za nične (glej sodbo z dne 15. septembra 2005, Casini/Komisija, T-132/03, EU:T:2005:324, točka 98 in navedena sodna praksa), brez poseganja v možnost tožečih strank, da nato vložijo tožbo zoper ukrepe, ki jih bo EIB sprejela ob izvrševanju te sodbe. V takih okoliščinah so bili odškodninski zahtevki tožečih strank zaradi nastale premoženjske škode vloženi prezgodaj (glej v tem smislu sodbi z dne 7. junija 2011, Larue in Seigneur/ECB, F-84/09, EU:F:2011:71, točka 64, in z dne 29. septembra 2011, Bowles in drugi/ECB, F-114/10, EU:F:2011:173, točki 79 in 80).
- 77 Na drugem mestu je treba v zvezi z nepremoženjsko škodo, za katero tožeče stranke trdijo, da so jo utrpeli, opozoriti, da je lahko v skladu s sodno prakso razglasitev ničnosti nezakonitega akta sama po sebi primerno in načeloma zadostno povračilo kakršne koli nepremoženjske škode, ki jo je ta akt lahko povzročil, razen če tožeča stranka dokaže, da je utrpela nepremoženjsko škodo, ki jo je mogoče ločiti od nezakonitosti, na kateri temelji razglasitev ničnosti, in je ni mogoče v celoti povrniti s to razglasitvijo ničnosti (glej v tem smislu sodbi z dne 7. februarja 1990, Culin/Komisija, C-343/87, EU:C:1990:49, točke od 27 do 29, in z dne 9. decembra 2010, Komisija/Strack, T-526/08 P, EU:T:2010:506, točka 58).
- 78 V obravnavani zadevi tožeče stranke zgolj navajajo, da so utrpeli nepremoženjsko škodo, ker so bile postavljene v položaj negotovosti, kar zadeva spremembe njihovih osebnih prejemkov, ne da bi kakor koli pojasnile resnost in posledice te negotovosti zanje. Poleg tega je iz članka z dne 5. februarja 2013 in obvestila z dne 15. februarja 2013 razvidno, da so bile še pred prejetjem obračunskih listov plač za februar 2013, v katerih je bila prvič uporabljena 1,8-odstotna prilagoditev lestvice osnovnih plač, določena za leto 2013, obveščene o ravni te prilagoditve, zato negotovost, na katero se sklicujejo, ni dokazana. V takih okoliščinah je treba ugotoviti, da tožba ne vsebuje ničesar, kar bi dokazovalo obseg nepremoženjske škode, ki naj bi jo utrpeli tožeče stranke, in še manj v zvezi z vprašanjem, ali bi bilo mogoče to škodo v celoti povrniti z razglasitvijo ničnosti izpodbijanih sklepov.
- 79 Glede na navedeno je treba odškodninske zahtevke tožečih strank zavrniti.

Stroški

- 80 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.
- 81 Ker EIB s svojimi predlogi ni uspela, se ji v skladu s predlogi tožečih strank naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat)

razsodilo:

1. Odločbe Evropske investicijske banke (EIB), s katerimi sta bila uporabljena sklep sveta direktorjev EIB z dne 18. decembra 2012 in sklep upravnega odbora EIB z dne 29. januarja 2013, ki jih vsebujejo obračunski listi plač za februar 2013 in naslednje mesece Jeana-Pierra Bodsona in drugih zaposlenih pri EIB, katerih imena so navedena v prilogi v zadevi T-504/16, na eni strani ter Esther Badiola in drugih zaposlenih pri EIB, katerih imena so navedena v prilogi v zadevi T-505/16, na drugi strani se razglasijo za nične.

2. V preostalem se tožba zavrne.

3. EIB se naloži plačilo stroškov.

Gervasoni

da Silva Passos

Kowalik-Bańczyk

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 14. septembra 2017.

Podpisi